

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 39

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
30 Sept. 1939

ȘAPTE MINUNI ALE BIBLIEI

de VASILE PRODAN, Indianapolis, America

Prima minune a Bibliei e **exactitatea ei**. Deși ea nu-i un manual cu privire la știință în general, nici cu privire la o știință particulară, totuși se poate spune, fără teamă de contradicere isbită, că, ori de câte ori prezice Biblia ceva în domeniul științei, prezice-o corectă. Mințile oamenilor de știință au fost provocate și imboldite spre noi cercetări prin cele cetite în Biblie.

Sir Isaac Newton, matematician și fizician englez, a zis că putea să învețe mai multă astronomie, într-o singură oră, prin citirea Bibliei, decât prin observarea cerului, o noapte întreagă din observatorul său. Kepler, astronom german, după ce a calculat în mod matematic mișcarea pământului în orbita lui, și după ce și-a dovedit socotelile exacte cu fapte, a exclamat: „O, Dumnezeuule, noi cugetăm cugetele Tale, după planul Tău”. Biblia a lăsat loc larg pentru orice descoperire astronomică. Și ceea ce e adevărat față de astronomie, e, asemenea, adevărat față de biologie, zoologie, fizică, chimie, botanică, antropologie și sociologie. Chiar în timpul nostru, cei mai mari oameni de știință admit superioritatea Bibliei, când e vorba de chestiunile cele mai profunde, chestiuni de interes științific.

A doua minune a Bibliei e faptul ca **ea pătrunde trecutul și viitorul**, cu aceeași credincioșie cu care pătrunde prezentul. A existat un timp, când n'a fost ochi omenesc să privească și să scrie, și totuși Biblia istorisește, încă pe larg, cum s'au ivit soarele, luna, stelele, pământul cu toate formele de viață, culminându-se cu ființa omului. Biblia dă singura istorie a creației care poate fi crezută pe deplin. Ea, asemenea, oglindește starea în care se află rasa umană, în

timpul prezent. Cel ce pătrunde bine vremurile noastre, va trebui să ajungă la încheierea că ele au fost văzute de ochiul ager al viziunii profetice, încă din timpurile cele mai îndepărtate.

Și ea, tot la fel, ne arată viitorul. Desfășurându-se înaintea noastră ca o panoramă imensă, Biblia ne zugrăvește imbulzirea furioasă a perindării evenimentelor

naturii omenești, Biblia e încă și mai neîntrecută. Trăsăturile reale ale rasei omenești au fost explicate, în diferite chipuri, de istorici și psihologi. Scuzând apucăturile rele ale omenirii, astfel de oameni au zis că ele se datoresc lipsei de civilizație sau funcției defectuoase a glandelor. Aceste teorii au zis că omul nu-i răspunzător de înclinația sa rea spre crime.

Biblia însă, ne spune că această stare decăzută și depravată a rasei, se datorește păcatului. Ne istorisește și cum s'a întâmplat — cum omul a devenit neascultător și s'a răscolat contra Făcătorului său și s'a supus cu ascultare lui Satan. Catalogul Bibliei cuprinde toate păcatele cunoscute de oameni.

Experiența omenească susține cele spuse de Biblie. Un reformator al întemnițaților, care se pronunțase cu rânjet batjocoritor față de religie când i se atrase atenția că Biblia nu e folosită la corectarea înclinațiilor rele ale criminalilor, s'a întors și a zis, nu de mult, că religia e de mare lipsă spre a da îndrumarea bună, arătată de Biblie, tuturor, începând dela copiii cei mici în sus. Da, Biblia prescrie medicamentul tămăduitor pentru suferința morală a omenirii. Ea vorbește despre moartea ispășitoare a Domnului Isus Hristos, moarte răbdată pentru mântuirea omului.

A cincea minune a Bibliei e **integritatea ei**, deși a trebuit să treacă prin mâini omenești. A fost scrisă în două limbi: Vechiul Testament în limba ebraică — afară de niște texte puține în limba aramaică — și Noul Testament în limba greacă. E cu neputință să nu se recunoască și lucrarea omenească la facerea acestei Cărți. Cunoscând, dar, slăbiciunile ome-

Cele șapte minuni ale lumii antice

1. Piramidele Egiptului.
2. Grădinile suspendate din Babilon.
3. Templul Dianei din Efes.
4. Statuia lui Jupiter Olimpicul.
5. Mormântul lui Mausol.
6. Farul din Alexandria.
7. Colosul din Rhodos.

lor rasei omenești, până când timpul se va cufunda iarăși în oceanul eternității.

A treia minune a Bibliei e **apelul ei universal**. Ea e singura carte citită de toate clasele: bătrân și tânăr, învățat și neînvățat, bogat și sărac, rege și supus, domn și serv. Ea e cartea copilului, dar și cartea filosofului!

Apelul universal al Bibliei se vede din traduceri și răspândirea ei. Fie în întregime, fie în parte, Biblia e acum tradusă în 1004 limbi și dialecte, și traducerea ei continuă cu progres însemnat. Vinderea ei anuală întrece douăsprezece cărți — acele cărți care sunt cele mai populare din lume.

A patra minune a Bibliei e **credincioșia cu care reprezintă inima umană**. Ea nu acopere și nu scuză falimentele și păcatele eroilor ei. Istoricii și biografii, adeseori, fac lucrul acesta. Ea, niciodată!

Când e vorba de examinarea

(Continuarea în pag. 7-a).

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 39 Sâmbătă 30 Sept. 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In stramătate 250 leiNu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduzel 4

DELA REDACȚIE

Împreună cu acest număr expediem și Călăuza Nr. 4 tuturor care au abonat-o pe un an întreg.

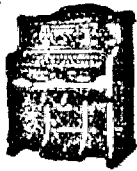
Lecțiunile tineretului din acest număr de Călăuză sunt foarte bogate și frumoase. Adevărate predici, din care poți forma alte predici pline de adevăruri dumnezeiești și hrană spirituală. Tinerii noștri au mare nevoie de educație sufletească. Și Călăuza e aceea care le-o poate da din belșug. Abonați-o, împreună cu Farul Creștin, costă 20 lei pe un an și 12 lei pe 1/2 an. E așa de ieftină și așa de bogată.

Mana Nr. 4 n'a putut apare la timp din cauză că n'am primit materialul pentru tipărirea ei. Desigur apariția ei va întârzia, dar vă rugăm să aveți răbdare.

A încerca să-ți modifice viața interioară este mai folositor pentru fericirea ta, decât a-ți întrebuița toate forțele pentru transformarea vieții tale exterioare.

GUSTAVE LE BON

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e c s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

O VIEAȚĂ TRĂITĂ CU DUMNEZEU

de E. TRUȚA

Ilie, profetul curajos de dimineață, este acum cuprins de o frică teribilă. El a stat înaintea regelui și a celor 400 profeți, dar acum se arată un fricos. Ce om mare a fost Ilie, plin de har, cu o chemare mare, extraordinar, puternic, dar în momentele aceste îl vedem în slăbiciunea lui. S'a temut de o femeie rea. A fugit până la Beerseba unde și-a lăsat slujitorul său. După aceea a fugit încă o zi. S'a culcat și dorea să moară. Vedem o adâncă descurajare! Eu n'am făcut mai bine decât părinții mei, spune el, lasă-mă să plec la ei.

Răspunderea rugăciunii sale a fost recrearea fizică, umbra, odihna prin somn, mâncarea, și apa. Dumnezeu știe cât de slabi suntem. Să păstrăm sănătatea noastră și spiritele noastre vor fi mai vesele și mai curajoase.

Ilie la Horeb

În puterea nouă, câștigată de la finger, Ilie s'a dus patruzeci de zile și patruzeci de nopți. El ajunge la un loc sfânt, Muntele Horeb, aproape de Sinai și locuiește într-o peșteră.

Ilie fugea de oameni și lucru, — dar n'a putut scăpa de Dumnezeu. Oriunde am merge, Dumnezeu ne găsește (Psalmul 139). Dumnezeu ne vede, ne caută mereu. El știe gândurile cele mai ascunse. Așa că Dumnezeu vine la el, în locul acesta pustiu și-l întreabă: „Ce faci aici?”

Dumnezeu a venit în ora cea mai întunecată a vieții sale. El vine și la noi. Profetul a învățat: 1) Că Dumnezeu este aproape. Ilie a spus lui Dumnezeu tot ce a fost în inima lui. Moise, de multe ori, trebuia să se retragă să vorbească cu Dumnezeu despre problemele lui. Ucenicii se duceau să spună lui Isus durerile lor, și chiar Isus Hristos se retrăgea într-o grădină sau pe un munte să se întărească. 2) Că succesul este asigurat. Ilie credea că el este singur. Dar Domnul a spus: „Voiu lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal”. Lucrul nostru poate este mai mare decât vedem noi. Niciun cuvânt, niciun lucru făcut pentru Domnul nu va rămânea fără roadă. 3) Că îl așteaptă lu-

cru. Ilie trebuie să se întoarcă acolo de unde a fugit. Pentru binele lui și pentru cauza lui Dumnezeu el trebuie să facă din nou drumul lung înapoi la Damasc. Dacă ești descurajat, aruncă-te în lucru pentru Domnul! Este leacul cel mai bun. Munca aduce speranța. Lucrul readuce o minte liniștită.

Un susur blând

Ilie a ieșit din peșteră și a stat pe munte să vadă ceea ce a vrut să-i arate Dumnezeu. Ce scene grozave au trecut pe dinaintea lui! Un vânt tare și puternic! Dar Domnul nu era în vântul acela. Un cutremur de pământ! Tot muntele s'a mișcat de puterea lui. Dar Domnul nu era în cutremurul de pământ. Un foc a strălucit în toată valea, înaintea lui! Dar Domnul nu era în focul acela! Și Ilie a rămas nemișcat de toate manifestările aceasta. Poate s'a simțit bine fiindcă ele au arătat lupta și tulburarea care au fost în inima lui.

După aceea a venit un susur blând, pe neașteptate. Ilie este mișcat. Și-a acoperit fața cu mantaua lui. El se închină lui Dumnezeu.

Ce a învățat Ilie din experiența aceasta? El stând în peșteră, a avut timp să se gândească la toate întâmplările din viața lui. Și probabil el a ajuns la încheierea că reîntoarcerea poporului din păcatele lor nu va veni din semnele minunate ale lui Dumnezeu, nu va veni din faptul că ploaia a fost oprită, nu se va întoarce poporul fiindcă el a înviat pe morți, sau că a căzut foc la Carmel, ci, din cauză că el va trăi o viață devotată, va aduce o mărturisire liniștită, fără paradă, și zilnică. Ei se vor întoarce, fiindcă cei șapte mii sunt credincioși în religia lor. Adică, Ilie a învățat că: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin **Duhul Meu**”.

Și aceasta este și lecția noastră: nu prin serbări multe și lungi, nu prin muzică sgomotoasă, nu prin puterea noastră, ci prin o viață blândă, trăită zilnic pentru Hristos, prin faptele creștinești făcute cu umilință, oamenilor, prin devotare și sacrificiu pentru Hristos, vom câștiga lumea pentru Hristos.

FĂRĂ SPERANȚĂ

de dr. TORREY, tr. de L. L. SEZONOV

(Urmare)

In ce mod sunt aceste trei clase de oameni fără speranță?

Până acum am văzut că ateistul și agnosticul sunt fara speranță, și că credinciosul în Biblie care însă respinge pe Hristos ca pe Mântuitorul și Domnul său, este fără speranță. In ce mod sunt ei fără speranță?

1. Ei sunt fără speranță pentru viața prezentă, de aci. In primul rând, nu au garanția unei prosperități continue. Ei pot fi bogați azi, ei pot avea o sănătate excelentă, un câștig bun, un număr mare de prieteni, orice lucru pământesc ce le-ar pofti inima, dar numai dacă stau bine cu Dumnezeu, numai dacă au primit pe Fiul Său, Isus Hristos și deci au dreptul să pretindă promisiunile Bibliei ca pentru ei; în caz contrar lipsește orice garanță că toate aceste lucruri pe care le au acum, vor continua să fie ale lor peste douăzeci și patru de ore. O mie de lucruri s'ar putea să se întâmple și să schimbe toate acestea. Catastrofe naturale pot veni, ca aceea care distruse San Francisco, pierderea economiilor de ani de zile, aducând întristarea în multe case; reforme sociale, catastrofe politice, războaie pot surveni. O mulțime de alte nenorociri ar putea să se întâmple. Un om serios își poate închipui o mulțime de lucruri, care ar putea să se întâmple și să distrugă în câteva minute averi colosale.

In al doilea rând nu au o garanție deplină că se vor bucura de belșugul lor, chiar dacă acesta va continua. Belșugul unui om poate să continue și totuși el să piardă toată capacitatea de a se bucura de el. Nu puțini oameni bogați au ajuns nebuni, deși belșugul lor prospera. Nimeni fără Hristos nu poate fi deplin încredințat că se va bucura de lucrurile pământești în această viață. El poate avea bani destui ca să-și procure tot felul de bunătăți pentru masă, dar, dacă îi lipsește un stomac sănătos, ce folos? Nu, omul fără Hristos, e fără speranță, îi lipsește o garanție, o asigurare deplină, pentru viața aceasta de pe pământ. In fine, **omul fără Hristos nu are garanția unei vieți asigurate.**

Totdeauna, nu este mai mult decât un pas între om și moarte. Fiecare pas ce-l facem în fiecare

zi nu este altceva decât un marș spre mormânt. Fiecare pas ce-l facem, este pe marginea mormântului, și la orice moment, marginea poate să se fărâmițeze și să cădem în mormânt. E necesar numai o singură tăietură a soartei ca funia vieții să fie tăiată. Fără îndoială, dacă un om este un creștin adevărat, acest lucru nu-l înspăimântă; pentru că ceea ce oamenii numesc moarte, este pentru el o simplă mutare la Hristos. Niciun om fără Hristos nu are o speranță bună, nici pentru zece minute. Un miliardar din New-York avea o averea fabuloasă, evaluată la suma enormă de 196.000.000 dolari. In birou el discuta cu amicul său de afaceri; ei plănuiau ce să facă, ca cei 196.000.000 dolari să fie puțin mai mulți. Ah, tu vei zice, privește la acest miliardar, el are speranțe frumoase pentru mulți ani în viitor. Te înșeli amice; fără speranță, chiar pentru zece minute. In timp ce discuta, el se aplecă înainte și căzu de pe scaun jos. Iar când amicul său de afaceri, D. Garrett, ridică pe W. H. Vanderbilt de pe podea, el era un simplu cadavru rece. Cât pretuște el acum? A doua zi un negustor întrebă pe altul, în bursa din New-York; „Cât a lăsat D. W. H. Vanderbilt?”. Celalalt răspunse: „El a lăsat totul”. Da, într'adevăr, el a lăsat totul. Oamenii fără Hristos sunt „fără speranță” pentru viața prezentă.

2. Dar cu mult mai rău decât aceasta este faptul că ei sunt fără speranță pentru viața ce vine. Această viață pământească este abia un milimetru din cea mai mare lungime. Viața pământească în timpul copilăriei mele îmi părea lungă. Dar acum, când am trecut piatra kilometrică patruzeci și sunt încredințat că alergarea mea pe jumătate este sfârșită, viața mi se pare scurtă, de tot scurtă. Inșă când vor mai trece încă douăzeci de ani, viața îmi va părea și mai scurtă. Ea pare din ce în ce mai scurtă în fiecare an. Niciodată n'am știut că timpul trece așa de iute. Noi ne grăbim spre mormânt și eternitate, cu o iuteală vertiginoasă. Vă dați voi seama, bărbați și femei, că de azi în treizeci de ani voi veti fi în cer sau în iad? Da, unii dintre voi vor fi în douăzeci

de ani, alții în cinci ani? Vă dați voi seama că unii dintre voi vor fi în cer sau în iad, de azi într'un an? Dar **veșnicia este lungă**; oh, cum se întinde ea! Un moment să stăm și să cugetăm la lungimea eternității; privește, o mie de ani au trecut, suntem noi cumva mai aproape de capătul veșniciei? Nu. Un milion de ani au trecut și veșnicia încă se întinde înaintea noastră; un bilion, un trilion, un miliard de ani vor trece, oare vom fi noi mai aproape de capătul veșniciei? Ah, nu! Inainte, înainte și înainte mereu, veșnicia își întinde zările ei nesfârșite! Un lucru prost și nenorocit este să fii fără speranță în fața veșniciei.

Omul fără Hristos este fără speranță pentru fericirea după moarte. Nu, nu există lumină în mormânt pentru omul fără Hristos. Să stăm puțin în loc și chiar acum să privim în mormântul omului fără Hristos. Ce vezi tu acolo? Oh, mormântul e așa de întunecos și rece. Intunec, întunec, întunec, întunec, întunecimea veșnică, disperarea eternă. Apoi, **el nu are speranța revederii fericite cu prietenii care s'au dus sau care poate vor merge.** Credinciosul își pierde prietenii, dar el nu se întristează ca acei care sunt fără speranță. (1 Tes. 4. 13); el știe că timpul se întetește mereu înainte și că Domnul se va pogori din cer cu un strigăt, cu vocea de arhanghel și cu trîmbița lui Dumnezeu; și când trupurile iubitorilor săi, care s'au dus înainte, vor învia, și când el „**va fi răpit în sus**, împreună cu ei, să întâlnească pe Domnul în cer”, și atunci ei vor fi cu Domnul și unul cu altul (Tes. 4. 14—16). Ah, omule fără Hristos, tu niciodată nu vei întâlni pe mama ta credincioasă! Ea te-a părăsit cu gândul că, în curând, și tu vei veni la ea. Dar, așa cum ești, fără Hristos, tu niciodată nu o vei vedea din nou. Ah, femeie fără Hristos, tu niciodată nu vei întâlni pe copilul tău cel dulce și nevinovat, care s'a dus să fie cu Domnul! Tu, așa cum ești, o femeie fără Hristos, niciodată nu vei putea vedea pe copilul tău în brațele lui Isus. Ah, bărbațe fără Hristos, cât de dragă ti-a fost soția ta credincioasă, care s'a dus și azi este cu Domnul în glorie, dar tu niciodată nu o

(Continuare în pag. 8-a).

FEMEILE LA LUCRU ÎN BISERICA

Noul Testament nu face deosebire între bărbat și femeie în ce privește chestiunea importantă a mântuirii și a serviciului creștinului. Ca bază a studierii chestiunii lucrului femeilor în biserică, trebuie să cercetăm Noul Testament, pentru a găsi atitudinea lui Hristos față de femeile care L-au urmat, și îndemnul apostolului Pavel privitoare la femei.

1. ATITUDINEA LUI HRISTOS. Unii susțin că Isus a aprobat punerea lucrului femeilor pe planul al doilea, alegând numai pe bărbați ca ucenici. Totuși viața ucenicilor putea fi trăită numai de bărbați. Examinând amănunțit, vedem că Isus a pus mare preț pe lucrarea femeilor în serviciul Său, și pe egalitatea lor în chestiuni religioase. Femeile au luat o parte însemnată în serviciul lui Isus pe pământ. Ele au fost vindecate de El, învățate de El, laudate de El, și cercetate de El. Ospitalitatea și simțirile lor L-au încurajat, și lacrimile lor au trezit în El simpatia. Femeile erau acele care aduceau copiii lor la Isus spre a fi binecuvântați, și o femeie a adus cea mai bine primită jertfă în templu. O femeie L-a uns pe Isus cu miresmie scumpe. Femeile au fost numite ca ultimele la cruce, și primele la mormânt. Unii buni cunoscători ai Bibliei cred, că din cei doi ucenici pe drumul spre Emaus, unul era o femeie, deoarece L-au găzduit pe Isus în casa lor. Între cei care așteptau ziua cincizecimii erau și femei, inclusiv Maria, mama lui Isus. Deci vedem că femeile aveau un rol mare în planul lui Hristos pentru împărăția Sa.

Ca o urmare a învățurii și atitudinii lui Isus față de femei, găsim locul femeilor înălțat în acele țări, în care Evanghelia a fost predicată. Acele obiceiuri care înjoseau pe femeii, au fost desființate în țările creștine.

INVĂȚĂTURILE APOSTOLULUI PAVEL DESPRE FEMEILE au pricinuit multe neînțelegeri, datorită neștiinței multora despre obiceiurile din timpul lui Pavel.

Biserica apostolică recunoaște locul femeii, alegând ca diaconesă pe Phoebe. În ultimul timp, multe biserici nu înființat slujba de diaconesă. Totuși, bisericile au șovăit să recunoască pe femei ca și conducătoare religioase, cu toate că n-au refuzat serviciile lor în învățatură, cântare și alte lucruri bune.

În istoria bisericii ultimului secol, femeile iarăși ocupă un loc vădit și important. Porunca de a predica Evanghelia la orice făptură a fost luată în seamă și ascultată în cea mai mare măsură, de femei. Nepăsarea a mulți membri bărbați, de a ajuta misiunile moderne, a hotărât pe femei să se unească, și cu o ma-

re jertfă, să întrețină lucrul între păgâni. Lucrul lor a rămas nevăzut până ce a ajuns de așa proporții și mărime, încât bărbații fură nevoiți să o recunoască. Deoarece două treimi din membrii bisericilor sunt femei, cauza misionară a fost pusă pe planul întâi. În felul acesta lucrul misionar modern a primit un mare avânt de către femei.

Ele nu s'au mulțumit cu studierea cauzei misionare, și cu întreținerea lucrului în mod financiar prin societățile misionare organizate, ci au început astfel de organizații pentru educația tineretului din biserică. Aceste organizații au crescut în așa fel, încât acum se găsește pe tot globul pământesc, adică acolo unde lucrează baptiștii. S'a constatat că, dacă dorim ca diaconii, casierii, învățătorii noștri din Școala Duminecală să aibă un simțământ misionar, trebuie să-i educăm în acest fel, încă din tinerețe. Și deci, începând cu vârsta de 4 ani în sus, sunt grupări potrivite pentru fiecare vârstă.

E drept că, până acum vorbeam despre lucrul femeilor în partea ei cea mai bună. Poate că ni s'ar părea lucrul acesta ciudat, ca și când cineva ar pune acoperișul pe o casă, înainte de a-i fi zidit temelii. Adevărat este însă, că este la fel ca și pomenirea calităților bune ale unui prieten, înainte de a-l prezenta altora.

Lucrul femeilor în biserică locală este de o însemnată nemăsurată. Sunt anumite câmpuri de lucru în biserică, pentru care femeia este în special potrivită de Dumnezeu. Învățarea celor mici, vizitarea bolnavilor și femeilor nevoiașe, mângâierea celor îndurerăți, precum și purtarea sarcinilor financiare, — sunt printre lucrările femeilor.

Organizațiile femeilor fac parte din organizația bisericească, precum fac parte celelalte grupuri. Anume, femeile bisericii, la lucru pentru biserică.

Deci, slujitorii societăților misionare ar trebui să fie primite de biserică întreagă, în care societatea misionară face rapoarte la timpuri anumite.

O stea cu cinci colțuri ar putea foarte bine să reprezinte scopurile societății femeilor, deoarece aceste scopuri ar putea fi împărțite în cinci, astfel: 1. *Rugăciune*. 2. *Studierea Bibliei*. 3. *Studierea misiunii*. 4. *Lucrarea personală*. 5. *Dărnicia*.

1. RUGĂCIUNEA: Serviciul important al rugăciunii este înaintat prin:

a) Înființarea închinăciunii în familie, întrebuințând un calendar de rugăciune sau MANA zilnică.

b) Rugăciuni comune în care și rugăciunea cu cei bolnavi, care sunt vizitați de membrii societății.

c) Prin ținerea săptămânii pentru misiune în toată lumea și ziua anuală a rugăciunii.

e) Rugăciune personală zilnică.

f) Prin rugăciune pentru răspândirea Evangheliei în toată lumea.

2. STUDIAREA BIBLIEI. Soc. Misionară a Femeilor, încurajează studierea Bibliei prin:

a) Având studierea Bibliei ca parte hotărâtă a închinăciunii în adunarea anuală și lunară.

b) Prezentarea unui plan personal pentru studierea Bibliei, ca, citirea zilnică a câte trei capitole din Biblie, începând cu Genesis.

c) Memorizarea membrilor a câteva porțiuni din sfânta Scriptură, preferabil după îndrumările dintr'un calendar biblic.

d) Prin învățarea membrilor neînvățați, să-și citească Biblia.

3. STUDIAREA MISIUNILOR. Interesul în cauza misiunii depinde de cunoștința nevoilor ei. Această cunoștință se capătă mai bine prin:

a) Clase pentru studierea misiunilor, care să se întrunească cel puțin odată pe lună și în care se studiază carte bună misionară.

b) Prin înființarea unei biblioteci de cărți misionare.

c) Prin vorbiri despre misiune în alte țări, făcute de membri sau alte persoane informate asupra subiectului.

d) Prin citirea biografiilor misionarilor.

e) Încurajarea de planuri misionare, prin rugăciune, interes și jertfă.

4. SERVICIUL PERSONAL. Una din cele mai bune probe ale unei societăți a femeilor este serviciul ce-l fac altora. „Ii veți cunoaște după roadele lor". Aceste roade sunt multe. Iată câteva din ele:

a) Ajutorarea bolnavilor sau suferinșilor cu daruri bănești sau cu servicii de iubire.

b) Venirea în ajutor și mângâierea celor împovărați sau persecutați.

c) Infrumusețarea bisericii.

d) Colectarea și distribuirea de alimente și îmbrăcăminte celor nevoiași.

e) Distribuirea înțeleaptă de Biblii și literatură.

f) Evanghelizare personală pentru nemântuiți în familie, cunoscuți sau alții.

g) Activitate în educația tineretului din biserică.

5. DĂRNICIA. Ultimul, dar nu cel mai mic scop al unei bune societăți misionare, este dărnicia individuală a membrilor ei. Lucrul Domnului nu poate înainta

(Continuare în pag. 7-a)

Binecuvântând copiii mici

După dr. Dodd, din „Vieța de rugăciune a lui Isus”

Tr. de D. Pascu

„Atunci I-au adus niște copilași ca să-și pună mâinile peste ei, și să se roage pentru ei”. Matei 19:13.

Trebue să fi fost o rugăciune foarte gingașă, rugăciunea Domnului Isus pentru copilași mici. O, cum s'au încălzit inimile mamelor și ale taților care erau de față!

Eu mă întreb ce o fi spus El în aceste rugăciuni? Scrierile sfinte nu ne spun care a fost cuprinsul acestor rugăciuni. Se poate că scrierile nu ne spun nimic, din cauză că purtarea ucenicilor față de copii și părinți a fost atât de severă. „Ucenicii i-au muștrat”. Sărmanii ucenici! Ei poate și-au închipuit că fac prin aceasta un serviciu bun Domnului lor. El a avut în inima și în mintea Sa atâtea chestiuni mari. Ei, probabil, că s'au gândit că Domnul nu trebue să fi conturbat cu asemenea nimicuri, ca un lată ușuratic să vie să ceară binecuvântarea peste copilașul său.

Dar ei nu-L cunoșteau pe Isus. Inima Lui era făcută din ceva deosebit. El a iubit pe copiii mici. El a văzut posibilitățile și puterile ascunse și îngrămădite în ei. El a știut că copilași de azi vor fi conducătorii omenirii de mâine. E adevărat că mulți dintre cei crescuți mari strigă și azi către El, totuși El, și azi, în primul rând se va grăbi să binecuvinteze pe cei mici. În aceasta se vede gingășia Mântuitorului. Copiii nu găsesc în El nimic de ce să se teamă. Oamenii mari și femeile pot să se teamă de omul de care se teme un copil. Și omul care n'are în sine nimic atrăgător pentru un copil, este un om de temut. Arată-mi un om care nu iubește copiii, florile și muzica și-ți voi spune că e un om de temut. Isus n'a fost un astfel de om. El a primit cu brațele deschise pe copiii care veneau la El. „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că a unora ca aceștia este Impărăția cerurilor”. O fetiță musulmană și-a arătat dorința de a deveni creștină, spunând: „Eu iubesc pe Isus al vostru, pentru că El a iubit pe fetele mici; Mohamed al nostru nu iubea fetele mici”. Iată un slab instinct, ce și-a însușit una dintre cele două mari religii. Dintre toți fondatorii și învățătorii diferitelor religii din lume, din toate veacurile, singur Isus a fost care s'a gândit și s'a îngrijit de copii și care a zis: „Lăsați copilași să vină la Mine”. Batjocura des repetată: „Creștinismul este o religie pentru femei și copii”, este, dacă e bine înțeleasă, un diamant în coroana Lui de glorie.

Ce vor face acei oameni care nu iubesc copiii și care nu doresc copiii, când vor ajunge în cer, dacă din întâmplare, prin mila și harul lui Dumnezeu vor a-

junge vreodată acolo? În cer vor fi miriade de copii. Dar aceste suflete împietrite, în cer vor avea o natură nouă și un nume nou și desigur că acest fapt va schimba atitudinea lor față de toate lucrurile și față de copiii mici.

Ce muștrare sunt aceste cuvinte ale lui Isus pentru acele persoane josnice care exploatează copiii pentru folosul lor! Isus își anunță aici programul Său pentru protejarea copiilor mici. El e gata totdeauna să intervină, prin puterea rugăciunilor Sale, între copilul lipsit de ajutor și între profitorul nerușinat. Neumanitatea omului către om, e cu mult mai clar descoperită în adâncimea josniciei sale, în exploatarea copilului. Isus o muștră. Rugăciunea lui Isus pentru copii, dacă e ascultată, va face multe lucruri. Ea le va da o creștere deosebită. Ea îi va apăra de pericolele mortale. Ea va pregăti case pentru cei lipsiți de mijloace de trai.

Caracterul și soarta multor copii au fost determinate prin rugăciune. Această rugăciune ar trebui să înceapă înainte de a se naște copilul. Niciun copil n'ar trebui să se nască decât în spiritul rugăciunii. Putem merge mai departe și să spunem că, copiii pot fi dați ca răspuns la rugăciune. Samuel a fost un dar al rugăciunii și din această cauză un copil al istoriei umane. Linia genealogică a lui Isus părea că s'a rupt la Avraam, dar,

FRĂȚII N. TOFAN, Gh. Barbarii și C. Burlacu, din Niculeea, jud. Dorohoi, au invitat pe frații din mai multe comune învecinate la o frumoasă serbare frățescă. Din Cuvântul Domnului au vorbit frații H. Cosmoleanu și Andrei Munteanu, despre fecioarele nebune, înaintea cărora s'a închis ușa.

ÎN COROIU, s'a ținut la 12 Sept. înmormântarea unei fetițe. Din Cuvântul Domnului au servit frații I. Chiș, seminarist, despre nesiguranța vieții, și fr. Lenuța Vasile. La cimitir a vorbit fr. Manea Florea.

O FRUMOASA ZI de sărbătoare au avut frații din comuna Nojag, jud. Hunedoara, la 27 August, cu ocazia serbării jubiliare de 20 de ani de existență a bisericii din acea comună. Serviciul religios a fost condus de fr. N. Iosivescu și F. Popovici. Programul a fost înfrumusețat cu cântările corului din loc. Au luat parte frați din 18 comune și s'au făcut ajutoare orfanilor din Simeria. Serviciul serbării s'a încheiat cu rugăciune pentru Patrie și Regele Carol II.

BISERICA DIN SLOBOZIA, jud. Cetaatea Albă, a avut o mare bucurie în 10

la mult timp, rugăciunile servului lui Dumnezeu au trecut peste legăturile naturii și Isaac apăru. Ioan Botezătorul a fost un răspuns la rugăciunile lui Zaharia, servul Său.

„Crește copilul pe calea pe care trebue să meargă, și când va îmbătrâni nu se va abate dela ea”, sunt cuvintele înțelepciunii din vechime! Și părinții au nevoie de rugăciunile altora, dupăcum au nevoie să se roage pentru ei înșiși și pentru înțelepciune în educarea copiilor lor. „Dacă vreunui om îi lipsește înțelepciunea, s'o ceară dela Dumnezeu”. Responsabilitatea părinților și a învățătorilor e foarte mare. Ei trebue să știe cu mult mai mult decât psihologia minții copilărești. Ei trebue să știe mărimea și valoarea vieții, pentru ca să simtă greutatea responsabilității față de un suflet nemuritor.

Cea mai mare cinste din lume este aceea de a fi se încredința un copil. Copiii sunt darul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu îi trimete, desigur că dorește să ia parte la creșterea și educarea lor. Aceasta e o oportunitate ca niciuna alta, ca să fii într'un interes sufletesc comun cu cerul.

Deci aceasta cere multă rugăciune pentru sfatul Tovarășului mai în vârstă al acestui lucru mare, de a crește copiii, pentru ca să-i poți conduce bine.

Sept., aranjând serbarea secerișului, sau ziua de mulțumire. Au fost de față frați din 42 de comune. S'a ținut un botez cu 45 de persoane, îndeplinit de către fr. S. Turcan. La serviciul divin au cântat două coruri și orchestra din Faraoni a fraților țigani. După serviciul divin s'a ținut masa comună. După masă s'a început programul tineretului, condus de fr. S. Turcan, împodobit de cântările corurilor prezente și ale orchestrelor din Volintiri, Faraoni și din localitate.

AVEM

din nou cărți de cântări, **Cântările Sionului**, cu 60, 70 și 80 lei bucata. La fel avem, **Sunetele Evangheliei** cu 25 lei bucata.

Registre nu mai avem. Apariția registrelor noi o vom anunța la timp.

Comandați **Biblia, Testamente, Istoria creștinilor, Puterea misiunii, Inima Vechiului Testament, Abecedarul creștin, Armonia Evangheliilor, Bisericile Nou-Testamentale, Harta Palestinei**, de la **DEPOZITUL de LITERATURĂ ARAD, str. Fabricii 20.**

Din lumea largă

Dupăcum am mai scris în numărul trecut, jumătate din Polonia a fost ocupată de către trupele germane iar ceea ce a rămas neocupat de germani, a fost ocupat de trupele rusești. Numai două petece de pământ au rămas în jurul capitalei, Varșovia și în jurul marelui oraș Lemberg. Ele mai rezistă forțelor germane. Se mai spune că germanii au pe frontul de luptă cam 5000 de avioane, pe când Polonia nu are decât 2000.

America e foarte interesată de mersul luptelor din Europa. Cu toate că a declarat că va rămâne complet neutră, totuși președintele Roosevelt a convocat un congres care să ia hotărâri importante cu privire la atitudinea Americii în fața întâmplărilor din prezent. Se spune că va ieși din neutralitate și va da ajutor Franței și Angliei, nu cu armată, ci cu armament, muniții și material de războiu.

In schimb, Anglia urmărește cu îndârjire pe germani pe mare și caută ambii să-și distrugă cât mai multe vapoare, fie de războiu, fie comerciale. Se spune că până acum, dela începutul războiului, s'au cufundat peste 20 de vapoare, mari și mici, în toate mările. Cele mai multe sunt englezești, apoi germane, franceze și altele. Unele dintre ele erau vapoare ale statelor neutre, care s'au ciocnit de vreo mină, așezată în apele unde se luptă aceste vapoare.

INMORMANTARE IN ARAD-MICALA-CA. In ziua de 19 Sept. a. c. a avut loc înmormântarea fr. bătrân Ioan Suciu, în vârsta de 76 ani, care a trăit o viață de credincioșie timp de vreo 40 ani. Serviciul a fost condus de fr. N. Oncu. A vorbit din Cuvântul Domnului fr. I. R. Socaciu, din Evanghelia după Ioan 11, despre învierea lui Lazăr, îndemnând ascultătorii să aibe credință în Isus Hristos. A descris vicala frumoasă pe care a trăit-o fr. bătrân, fiind o pildă bună de urmat. La groapă serviciul a fost condus de fr. M. Muntean. A mai vorbit din Cuvântul Domnului și fr. G. Mladin. A luat parte un număr destul de mare de ascultători. Domnul să binecuvinteze Evanghelia vestită, și să măntuiască pe mulți din cei ce au ascultat cuvântul Său.

Italia deocamdată stă neutră și luptă pentru încetarea războiului. Se spune că e posibil să nici nu intre de fel în lupte.

In apus luptele continuă cu mai multă încetineală. Franța și Anglia nu vor să primească niciun tratat de pace până când Germania nu-și va retrage trupele toate de pe întreg cuprinsul Poloniei.

Deocamdată luptele sunt mici, dar pregătirile sunt mari. Liniile de fortificații din Franța și Germania sunt atât de solide, atât de rezistente, încât cu greu permit trupelor dușmane să le treacă ori să le distrugă. Francezii au cucerit până acum puțin loc, căci orice palmă de pământ se cucereste cu mari sacrificii. Luptele mari sunt numai în pregătire.

Doi ofițeri francezi au căzut în aceste lupte și au fost înmormântați cu toate onorurile de către germani.

O nouă lege spune că fiecare locuitor al țării dela 7—60 de ani, trebuie să ia parte timp de 24 de ore, la instrucțiunile ce se dau pentru apărare, în timp de războiu, împotriva gazelor. E în interesul tuturor locuitorilor de a lua parte la aceste ședințe. Nu le neglijați, căci legea pedepsește pe cei nesupuși.

Se spune că Germania are de gând să creeze un stat polonez în mijlocul fostei Polonii, cu 11 milioane locuitori, care ar despărți-o de Rusia.

In Statele Unite, proiectul de lege asupra neutralității a fost prezentat Comisiunii Senatului. Statele Unite a comandat avioane în valoare de 38 milioane dolari.

Anglia a declarat guvernului norvegian că va respecta neutralitatea Norvegiei atâta timp cât va fi respectată de Germania.

Congresul Confesiunii Creștine Baptiste din România

In conformitate cu hotărârea comitetului, aducem la cunoștința frăției că, congresul „UNIUNII COMUNITĂȚILOR CREȘTINE BAPTISTE DIN ROMÂNIA” se va ține în ziua de 7 și 8 Octombrie, 1939, la București, în casa de rugăciune a Comunității Baptiste Române, din Bulevardul Basarab, Nr. 56 bis.

Toate comunitățile, cercurile bisericesti și bisericile creștine baptiste, sunt rugate să-și trimită delegații lor, împuterniciți cu delegațiile scrise pentru a putea lua parte la lucrările congresului cu drept de vot.

Intrucât acest congres este de o deosebită importanță pentru toate bisericile baptiste din România, este bine ca fiecare biserică să facă tot posibilul și să-și trimită delegatul ei.

Dăm mai jos programul acestui congres:

1. Serviciu de rugăciune: C. Adorian.
2. Cuvânt de deschiderea congresului: I. Socaciu.
3. Alegerea biroului de zi.
4. Raportul comitetului Uniunii, — descărcarea.
5. Prezentarea noului comitet, ales pe timp de 2 ani.

6. Situația actuală a bisericilor baptiste din țară.

7. Situația de fapt și de drept a cultului creștin baptist din România.

8. Referat: Biserica Nou-Testamentala, de I. Socaciu.

9. Diverse.

10. Serviciu de rugăciune la închiderea congresului, de noul președinte al Uniunii.

Aducem la cunoștința frăției că Onor. Minister al Cultelor și Artelor, a binevoit să aprobe ținerea acestui congres.

Salutându-vă în dragostea Mântuitorului Hristos, Domnul nostru, rămânem în speranța întâlnirii la congres, ai Dv. frați și slujitori în Hristos,

Președinte: **IOAN SOCACIU.**

Secretar general:

M. DUMITRAȘCU.

DELA UNIUNE

Reamintim tuturor bisericilor baptiste din România, despre ziua de post și rugăciune din Dumineca de 1 Oct. 1939.

Credem că frățietatea, conștiința de împrejurările prin care trecem, va fi unită în rugăciune înaintea Domnului în această zi, așa cum a fost publicat la timp în — „Farul Creștin”. —

IOAN SOCACIU

SAPTE MINUNI ALE BIBLIEI

(Urmare din pag. I-a)

nești de a aluneca așa de ușor în greșeli, și cu câtă greutate se poate tipări un volum fără greșeli, chiar și cu tipografiile moderne, e o faptă extraordinară ceea ce a putut face Dumnezeu prin mâinile slabe ale omului.

Scrisă de mâini omenești, predată de o generație alteia, tradusă în peste o mie de limbi, Biblia e monumentul minunilor din lume. Se găsește puține deosebiri, în textul ei, dar nu se știrbește nicio singură doctrină temelnică prin ele. Criticii distrugători au voit s'o nimicească, dar n'au reușit. Integritatea Bibliei rămâne neclintită ca o minune literară!

În privința literaturii, Biblia conține toate tipurile de literatură legitimă, și încă speciile cele mai alese!

A șasea minune a Bibliei e **unitatea minunată**. Dela cartea Facerii până la Apocalips, are o singură temă — tema mântuirii omenești. Cele șasezeci și șase de cărți ale ei au fost scrise de vreo patruzeci de scriitori, într'un timp care cuprinde aproximativ o mie și cinci sute de ani. Deși scriitorii au făcut parte din diferite clase de oameni, totuși Cartea are o singură temă.

Fiecare dintre cărțile ei își aduce contribuția deosebită. Dacă ar lipsi o singură carte, ar fi o mare pierdere. Biblia își deschide paginile cu paradisul, și, de asemenea, și le închide tot cu paradisul. Între primul și ultimul, ea urmărește rasa omenească, cu un singur scop, și anume: acela de a descoperi progresul răscumpărării, care pregătește pe om pentru paradisul pe care l-a pierdut prin catastrofa păcatului. E, așa dar, istoria paradisului pierdut, dar și a paradisului care poate fi redobândit.

A șaptea minune a Bibliei e **biruința completă asupra tuturor dușmanilor ei**. Ea și-a avut, în totdeauna, dușmanul ei de moarte, pe Satana. El s'a împotrivit la scrierea ei, și a încercat s'o distrugă după ce a fost scrisă. Apoi, a încercat să oprească traducerea ei în limba poporului. A mai făcut încercări să nimicească încrederea poporului în adevărul ei absolut.

În decursul celor o sută de ani din urmă, dușmanii mâniași și înfuriați, rezemați pe putreda lor judecată, au atacat nemilos Bib-

lia, din toate părțile. Referințele ei istorice și geografice au fost criticate, ba și tăgăduite, iar scrierile ei poreclite că sunt „simple povești orientale”.

Dumnezeu însă, nu și-a uitat de Cuvântul Său neschimbat! El a dat să fie scris și păstrat în decursul anilor medievali, și — tot

Cele șapte minuni ale lumii medievale

1. Coloseul din Roma.
2. Catacombele din Alexandria.
3. Marele zid al Chinei.
4. Templul Druizilor la Stonehenge, Anglia.
5. Turnul înclinat din Pisa, Italia.
6. Turnul de porcelan din Nanking, China.
7. Moscheea Sf. Sofia din Constantinopol.

El — îl păzește cu tărie, ca să-i țină sus onoarea. Dumnezeu strigă să se scoale oștile de martori din sânul movilelor de pământ ale veacurilor și să mărturisească adevărul celor din Biblie. Acești

martori s'au și sculat — și se scoală și acum — în formă de papirusi, tablete și cilindre de noroiu, inscripții pe pereții templelor bătrâne și pe monumente vechi, cioburi, oale și vase — toate scoase la iveală de târnăcop și lopată! Pietrele, într'adevăr, strigă literalmente, fiindcă cei care ar fi trebuit să strige, în apărarea Bibliei, sau au tăcut fricoși sau au trădat-o mișelește.

Ca exemplu al vrăjmașilor doborâți și învinși complet, poate fi luat Voltaire, care a declarat batjocoritor: „Înainte de începutul secolului al nouăsprezecelea, Biblia va fi dispărut de pe pământ”. Chiar camera aceea, unde a spus el aceste cuvinte afurisite, a devenit un deposit de Biblii — Biblii îngrămădite pe lângă pereți de jos până în tavan! Biblia biruitoare!

Minunile lumii se micșorează când se pun pe lângă minunile Bibliei, ea însăși fiind minunea monumentală a minunilor! „Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește în veji în ceruri”. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”.

O FRUMOASĂ ZI de bucurie, cu ocazia serbării secerișului a avut loc în comuna Zarojeni, jud. Sorocea, la 31 Sept. Au luat parte frați din 15 comune. Frațele Slobocicov, lucrătorului acestui cerc, a arătat că fiecare creștin e dator să mulțumească lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Lui. Corul din loc și cel din Singiri au cântat spre onoarea Domnului. După masă s'a ținut programul tineretului, condus de fr. Slobocicov, și împodobit de cântările mai multor coruri, precum și de poezii și duete. Din Cuvântul Domnului au mai vorbit două surori seminariste.

ÎN ZIUA de 17 Septembrie s'a ținut înmormântarea unei surori bătrâne din Păuliș, jud. Arad. Serviciul înmormântării a fost condus de frații A. Sarii, Șerban Gh., M. Iovin și Ioan Trușa.

FRĂȚII ȘI SURORILE din București, biserica din str. Apele Minerale, au avut o deosebită bucurie la 27 August, când Domnul a mai adăugat la numărul aleșilor Săi încă 11 suflete. Botezul a fost îndeplinit de fr. Gr. Tăcălău, ajutat de fr. Mărian. Programul a fost condus de fr. I. Frențiu. A cântat corul din loc, sub conducerea fr. N. Berlău. Tot în acest an am mai avut un botez 16 sufletee.

Femei la lucru în biserică

(Urmare din pag. 4-a)

fără jertfă materială. Și deci, întrebuințarea banilor lui Dumnezeu în lucrul Său este foarte importantă în lucrul femeilor. Este înaintat prin:

a) Crearea unui spirit de dărnicie între femei, prin lecții privitoare la zeceaiulă.

b) Incurajarea jertfei individuale și nu vânzări pe societăți, loterie, și altele.

c) Întrebuințarea materialului ce este la îndemână.

d) Fiecare membră să-și împlinească îndatoririle financiare față de biserică și societate.

e) Incurajarea jertfelor deosebite (speciale) ca aducând binecuvântare duhovnicească.

INCHEIERE: Cel mai important scop al lucrului femeilor e de a produce femei creștine cu un caracter fin, femei de rugăciune și cunoscătoare de Biblie, cu înțelegere misionară doritoare de a face bine și darnice. Gelozia, pizma, sgârcenia sunt otrăvuri fatale, care distrug viața și folosința oricărei societăți creștine.

ÎN DUMINECA din 27 August am avut o mare bucurie, biserica din Vețis, jud. Satu Mare, cu ocazia vizitei fr. Buzlea Pavel din Oradea.

FAPTE, PILDĂ ȘI IDEI

Marea discuție

Un predicator vorbise despre păcat și judecarea păcătosului. Unul dintre ascultătorii lui, care nu se împăcau cu ideile acestea, veni la el a doua zi dimineață și-i zise: „Domnule, eu am venit la dumneata căci avem o mică discuție”. „Și ce anume?”, întrebă predicatorul. „Dv. ați spus că pedeapsa celui nepocăit va fi eternă, dar eu nu cred aceasta”. „Oh, dacă e numai atât”, răspunse acesta, „atunci nu este discuție sau ceartă între noi, pentru că dacă citești Matei 25:46, d-ta vei vedea că neînțelegerea e între d-ta și Domnul Isus și eu te sfătuiesc pe d-ta să mergi la El și să aranjezi această chestiune”.

Câte neînțelegeri ar fi înlăturate, dacă fiecare am merge la Domnul cu ele!

Mulțumire

Niște misionari din Malabar au angajat câțiva băștinasi pentru a traduce Scriptura în limba lor. Dar când au ajuns la Ioan 3:2, unde spune: „Iubiților, noi acum suntem fiii lui Dumnezeu”, traducătorul aruncă penița și strigă: „Aceasta e prea mult. Nu mai pot să scriu. Lăsați-mă să-l mulțumesc. Dacă aș putea, aș alerga să-l sărut picioarele”.

În ce măsură ai mulțumit tu, iubite cetitor, lui Dumnezeu pentru faptul că ai fost făcut copil al Său? Ori poate ai și uitat că aceasta e o mare cinste ce ți s'a dat, sărman păcătos pierdut. Nu uita să vii la El și să-l fii mulțumitor totdeauna pentru marea Lui îndurare.

Vocea regelui

Un rege înțelept și puternic din vechi-

me, obișnuia să îmbrace haine de țaran și să se pogoare printre supușii săi, ca să vadă dacă legile lui sunt respectate și executate. Oprindu-se într-o zi la un han, obosit și flămând, el găsi aici câțiva călători. „Cine e acesta?” întrebă cu toții. „E un sărman țaran”, răspunse han-giul. Atunci unul dintre călători se sculă și, cu o voce care sculă în picioare pe toți ceilalți, zise: „Haina este ca a unui țaran, dar vocea e ca a domnului meu, regele”.

Recunoști tu vocea Domnului tău? Îl cunoști tu așa de aproape ca să-L recunoști și sub haina fraților Săi mai mici? Căci El a spus: „Ceea ce ați făcut acestor mai mici frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut”. Îl numești tu pe El Regele tău?

(Urmare din pag. 3a)

vei mai revedea. Nu, nu există pentru omul fără Hristos speranța de a avea parte de acea unire și revedere fericită în acea lume unde nu există întristare, nici suferință, nici boală, nici despărțire, nici moarte.

3. Pentru omul fără Hristos, nu există speranța iertării în viața veșnică. Iertarea în mod gratuit este dată aci fiecărui om ce primește pe Hristos. Dincolo de mormânt nu există iertare. Domnul ne-a spus că acei care mor în păcatele lor, nu pot veni acolo unde merge El. Ioan 8:21. Nu este speranță de a scăpa de mânia lui Dumnezeu, împotriva păcatului necredinței. „Plata păcatului este moartea. Darul lui Dumnezeu este viața veșnică”, dar acea viață este „în Isus Hristos, Domnul nostru”, și dacă tu îl respingi și mori fără El, rămâi **fără speranță**. „Cel ce crede în Fiul, are viață, cel ce nu crede n'are viață...”, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el. Nu, nu există speranță de a scăpa de mânia lui Dumnezeu, în contra păcatului și a necredinței, dacă tu pleci fără Hristos din lumea aceasta.

„Fără speranță”, „fără speranță”, „fără speranță”, pentru omul **fără Hristos**, fără speranță în această lume, în lumea care vine, fără speranță în acest timp, și fără speranță în veșnicie. Nimic nu-l așteaptă decât întunecimea întunerecului și disperarea des-nădăjduitului. Bucuriile prezentului pot fi de câteva zile, dar suferințele și urmările păcatului, în veșnicie, sunt eterne, fără sfârșit. Nimic altceva nu așteaptă pe omul fără Hristos decât despărți-

FĂRĂ SPERANȚĂ

rea de Dumnezeu cu toate mizeriile și degradările ei pentru toată veșnicia.

Credinciosul în Hristos are speranță

Înainte de a sfârși este necesar să spunem că credinciosul în Hristos are speranță.

El are speranță pentru viața de acum. E drept că el nu știe ce va aduce viitorul, dar el are asigurarea cuvântului lui Dumnezeu că acesta nu va aduce altceva decât bine, el știe că toate lucrurile lucrează împreună pentru binele acelor care iubesc pe Dumnezeu. Rom. 8:28. El știe că nu trebuie să se îngrijoreze de nimic, ci în toate, prin rugăciune și mijlocire însoțite fiind de mulțumiri, să facă de cunoscut lui Dumnezeu cererile sale. Și, în felul acesta, pacea lui Dumnezeu care întrece orice înțelepciune, va păstra inima și mintea sa în Isus Hristos. El știe că Dumnezeu va purta grijă de orice trebuință a sa după bogățiile harului slavei Sale în Isus Hristos. Filip. 4. 6, 7, 19. În fine, el știe că „Dumnezeu n'a crutat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru el”, și, prin această asigurare, el e asigurat că Dumnezeu nu va ascunde niciun lucru bun dela el. El îi va da fără plată toate lucrurile. Rom. 8:32.

Creștinul are speranță pentru viața care vine. El are „speranța vieții veșnice, făgăduită de Dumnezeu, care nu poate să mintă”. Tit. 1, 2. Cât de sigură e speranța aceasta, e cuvântul lui Dumnezeu care nu poate minți; cât de minunată este această speranță, care oferă viața veșnică! El are în

lumea viitoare „o moștenire...” I. Pet. 1:4. El are asigurarea lui Dumnezeu și arvuna Duhului sfânt, că este un copil al lui Dumnezeu, și dacă e un copil, atunci un moștenitor, un moștenitor al lui Dumnezeu și un moștenitor cu Isus Hristos, și că „suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare...” Rom. 8:16. Minunată speranță, nemăsurată speranță, glorioasă speranță a creștinului, însă, omul fără Hristos, este „fără speranță”.

Iubite cetitor, ce preferi tu acum: „desnădejdea” omului fără Hristos, sau speranța glorioasă a unuia care a primit pe Hristos ca Mântuitorul său, s'a consacrat Lui ca Domnului său, și L-a mărturisit ca atare în fața oamenilor? Tu poți să alegi. Toți suntem asemenea oamenilor stând pe malul mării și privind peste oceanul fără de margini al veșniciei. Către unii din noi, care suntem adevărați creștini, vin corăbii frumoase încărcate cu aur, argint și pietre prețioase; corăbiile vin, întinse spre noi, de eurenții harului lui Dumnezeu. Dar celor ce L-au respins sau L-au neglijat, acelor care niciodată nu L-au mărturisit înaintea oamenilor, nu le vin corăbii, ci epave distruse, fără altă marfă decât **livid corpses**-cadavrele ocaziilor pierdute, deasupra cărora stolurile vulturilor disperării veșnice zboară spre ei cu lăcomie ne bună, înainte de ridicarea uraganului mâniei și indignării Dumnezeului Preasfânt și Atotputernic.

Speranța glorioasă, sau desnădejdea, pe care o vei alege?